

ПАПАГАЛА ОТЪ ПАНАИРЯ

Дебели паяжини играятъ по тавана и стениѣ
Отвѣнъ водата бучи, сякашъ огроменъ, тежъкъ
трионъ рѣже дървената сграда на воденицата.

— Кла-кла-кла-кла! — пѣе старото колело.

— Кла-кла-кла-кла! — повтаря уплашенъ единъ
розовъ папагалъ, залепенъ като листъ върху сте-
ната на една желѣзна клетка.

Воденичарьтъ Статъ е седналъ на ниско три-
крако столче, бавно пуши дългата си глинена чибучка
и мисли. Не, по-скоро, той си спомня преживѣлицитѣ
отъ панаиря презъ последнитѣ дни. И споменътъ е
така силенъ, че върху челото му се изрѣзватъ дъл-
боки бръчки, а очитѣ гледатъ съ строгъ прикованъ
погледъ.

Колко много фокусници и чудеса имаше тамъ.
Статъ още вижда малкото човѣче съ боядисанъ
образъ и книжна гугла на главата си. То се е по-
катерило на голѣмъ дървенъ сандъкъ предъ една
палатка, подскача на единъ кракъ и лицето му се
надува отъ крѣсъкъ.

— Бързайте, господа, представлението започва!
Интересенъ номеръ съ африкански лъвове! Акро-
бата Августъ върви по вѣже съ велосипедъ! Госпо-
жица Юлия увива отровна змия около шията си!